

РЕШЕНИЕ

№ 7131

гр. София, 30.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11340** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

като разгледа дело номер 11340 по описа за 2020 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/, във връзка с чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искова молба от [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, представлявано от управителя В. А. К., чрез процесуален представител адв. Д. Б. от САК, против Национална Агенция по приходите /НАП/ - С., [улица], с искане за присъждане на обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на отменени като незаконосъобразни от съда ревизионни актове №№ [ЕГН]/12.05.2010 г.,[ЕИК]/20.05.2010 г.,[ЕИК]/17.05.2010 г.,[ЕИК]/10.06.2010 г.,[ЕИК]/04.08.2010 г., 03251000131/01.12.2019Г. г., [ЕГН]/18.03.2014 г. и незаконосъобразни действия на служители на ответника в хода на ревизионните производства по издаване и обжалване на посочените ревизионни актове. Претендира се обезщетение, в размер на 1 173 056,80 лв., представляващо изплатени лихви и такси за отпуснат на ищеца от У. Б. АД банков кредит по договор от 23.02.2009 г. , в т.ч. и такси по изпълнително дело № 201183104001456 на ЧСИ М. Македонска, както и обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба - 19.11.2020 г., до

окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че считано от 18.02.2009 г. спрямо ищеца е предприета масирана кампания от страна на ответника, в резултат на която дружеството бавно и постепенно преустановява своята работа и е понесло огромни загуби. Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 9000127/18.02.2009 г. е била възложена данъчна ревизия на [фирма], за периода 01.10.2008г. до 31.04.2009г., изменена със ЗВР № 900212/18.03.2009г., за периода от 01.03.2009г. до 31.03.2009г., като първоначалният срок за приключване на ревизията – 18.05.2009 г. на три пъти е удължаван до 18.10.2009 г. В резултат на тази ревизия е отказано възстановяването на ДДС, в размер на 847 588 лв. за м. януари 2009г. Това наложило дружеството, за да обезпечи нормалната си дейност, да сключи договор за револвиращ кредит №257 на 23.02.2009 г. със съслужващата банка [фирма], по силата на който банката се задължава да предостави по сметката на ищеца сума, в размер до 3 950 000 лв., която да бъде използвана целево - за оборотни средства до 1 950 000 лв. и за издаване на банкови гаранции пред НАП – до 2 000 000 лв. През следващите месеци на 2009 г. след подаването на всяка справка-декларация е възлагано извършването на нова данъчна ревизия, в резултат на което се е налагало дружеството да обезпечава размера на всяка претендирана сума с нова банкова гаранция. В резултат на тези ревизии и в нарушение на чл.92, ал.3 от ЗДДС общо за периода 01.01.2009г. до 31.12.2009г. на дружеството не е възстановен ДДС в размер общо на 4 011 829.79 лева. В резултат на тези нескончаеми ревизии ищецът е бил лишен като износител от правото на ускорен срок за възстановяване на ДДС, поради което е бил принуден да изтегли банков кредит. Поради това дружеството се оказва с изчерпан кредитен лимит пред банката и подлежащите за възстановяване суми за м. 05 и 06 2009 г., в общ размер на 771 114,36 лв. са останали невъзстановени. Дружеството е било изправено пред реалната опасност да преустанови стопанската си дейност. Ситуацията се усложнява допълнително от последващите действия на данъчните органи - след изчерпване на срока за приключване на първите две ревизии са издадени заповеди за тяхното спиране, а на останалите ревизионни производства е удължен срокът за приключване. След последната назначена данъчна ревизия за м. декември 2009 г. дружеството преустановява извършването на стопанска дейност, считано от 01.01.2010 г. Издадените общо 6 ревизионни актове са били обжалвани по административен ред, но вместо бързо придвижване на преписките жалбите са били неоправдано забавяни от органите на НАП. Удължен е бил срокът за произнасяне по жалбата срещу втория ревизионен акт, останалите жалби неоправдано са били оставяни „без движение“. След изчерпване и на този прием е последвало спиране на производството по обжалване на РА. С аргумент за „константна преюдициалност на производството по обжалване на първия РА спрямо останалите производства“. Междувременно сумите по представените от дружеството банкови гаранции, на общо стойност 1 479 675.69 лева са били преведени по искане на НАП по сметката на ТД на НАП-В.. Поради тенденциозното и безотговорно поведение на ответника дружеството не е могло да възстанови на банката размера на усвоените от НАП банкови гаранции. В резултат на това банката е образувала изпълнително дело № 20118310401456 на ЧСИ М. Македонска, рег. № 831, с район на действие – Окръжен съд [населено място] срещу дружеството за сумата 4 785 349, 41 лв. С Решения от 12.04.2012 г., 27.12.2012 г. и 12.06.2013 г. на Върховния административен съд са били отменени изцяло първите три ревизионни актове. От страна на ответника са последвали нови тенденциозни

действия – веднага след възобновяване на производството по жалбата срещу втория РА е издадена нова заповед за спиране, този път на основание „наличие за данни за извършено престъпление“. Със същия мотив са спрени и останалите производства по обжалване на ревизионните актове. Заповедите за спиране на производствата по обжалване на РА № 3 и № 5 са отменени с влезли в сила определения на ВАС. Вместо да се съобразят с решенията на съда органите на НАП издават нови заповеди за спиране на производствата по обжалване на РА № 3 и № 5. Тези нови заповеди отново са отменени от съда. Последвали нови тенденциозни действия на ответника - възложена е повторна данъчна ревизия за периода на отменения РА № 1, като производството завършва с РА № 7 от 18.03.2014 г., който преповтаря констатациите на отменения РА № 1. С влезли в сила решения на ВАС са отменени останалите ревизионни актове, вкл. РА № 7. Последното съдебно решение е от 07.02.2019 г. Следствие на протакането на производствата по обжалване на РА от страна на администрацията и неправомерното отказване на правото на възстановяване на ДДС дружеството е изпаднало в невъзможност да обслужва банковия си кредит. За периода от 2013 г. до 2018 г. са били разпродадени всички заложи от дружеството имущества. [фирма] е погасило по договора за банков кредит 3 774 692,77 лева, от които главница – 2 797 996,21 лв. и лихви и разноси, в т.ч. на ЧСИ – 976 696,56 лв. Тези лихви и разноси представляват преки имуществени вреди за дружеството и са предмет на настоящия иск. Първоначално искът е предявен за сумата от 976 696,56 лв., като с определение от 27.10.2021 г. съдът е допуснал изменение на иска, като същия да се счита предявен за сумата от 1 173 056,80 лв. В допълнителна молба от 16.06.2021 г. ищецът твърди, че претендираните имуществени вреди са следствие на неизпълнението на кредитния договор с [фирма] и начислените следствие на това наказателни лихви, такси и неустойки, както и таксите и разноските по последвалото изпълнително дело. Вредите не са следствие на един отделен акт или действие, а са резултат на съвкупност от всичките отменени ревизионни актове, незаконосъобразни уведомления за отстраняване на нередовности на подадените жалби, незаконосъобразни заповеди за спиране на производствата по административното обжалване и незаконосъобразни заповеди за повторно спиране на тези производства, т.е. касае се до сложен фактически състав от множество актове и действия, довели до невъзможност да бъде върнат банковия кредит и последвалата вреда от това неизпълнение. В с.з. искът се поддържа от адв. Д. Б., който претендира присъждането на разноси по представения списък. Представя писмени бележки.

Ответникът –Национална агенция за приходите, е получил препис от исковата молба и в законоустановения срок чрез процесуален представител юрк. С. Е. е депозирал писмен отговор от 31.12.2020 г., с който оспорва основателността и размера на исковата претенция. Изложени са съображения, че няма данни дружеството да е било принудено да сключи кредитния договор с [фирма]. Този договор е сключен само пет дни след издаване на заповедта за възлагане на ревизия и към този момент е била възложена само една ревизия, която е със срок за приключване 18.05.2009 г. Липсва причинна връзка, както и няма установена вреда или намаление имуществото на дружеството. Ищецът не сочи от кой акт или действие/бездействие какви конкретно вреди са причинени. Релевират се доводи, че ревизионно и обезпечителното производства са напълно различни и протичат по отделен процесуален ред. Не се установяват незаконосъобразни действия по налагането на запори върху сметките на дружеството. Прави се възражение за давност по чл.110 3ЗД, тъй като от датата на

отмяна на ревизионните актове са изминали повече от пет години. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Представя писмени бележки.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата молба.

Съдът, след прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Основен предмет на дейност на [фирма] е търговия на едро с метални руди и метали в първични форми. На 29.12.2008 г. е издаден Ревизионен акт /РА/ №[ЕИК], обхващащ данъчните периоди от 01.01.2005 г. до 31.12.2007 г. по ЗКПО и от 01.01.2005 г. до 30.09.2008 г. по ЗДДС, който установява липсата на данъчни задължения.

Със ЗВР № 9000127/18.02.2009 г. е възложено извършването на ревизия на дружеството по ЗДДС за данъчните периоди 01.10.2008 г.-31.01.2009 г. със срок за приключване 18.05.2009 г. В резултат на тази ревизия по силата на чл.92, ал.8 ЗДДС ищецът не е могъл да възстанови ДДС за м. януари 2009 г., в размер на 847 588 лв. За обезпечаване на дейността си дружеството сключва договор за револвиращ кредит с [фирма] в размер на 3 950 000 лв., от които до 1 950 000 лв. за оборотни средства и до 2 000 000 лв. за банкови гаранции. Въз основа на този договор на 24.02.2009 г. [фирма] учредява в полза на НАП банкова гаранция за сумата от 848 000 лв. със срок до 24.06.2009 г. и с А. № 900887 от 27.02.2009 г. му е възстановен ДДС в размер на 847 588 лв.

На 18.03.2009 г. е издадена нова ЗВР № 900212, с която е възложена ревизия за данъчните периоди 01.10.2008 г. – 28.02.2009 г. също със срок до 18.05.2009 г., която ревизия е обединена с предходната такава. За да възстанови ДДС на 02.04.2009 г. дружеството отново учредява нова банкова гаранция, със срок до 02.08.2009 г. и с А. № 901451/06.04.2009 г. посоченият в справката-декларация за м. февруари 2009 г. ДДС в размер на 172 430.76 лева е възстановен.

След подаване на справката-декларация за м. март 2009 г. със ЗВР № 900364/07.05.2009 г. е назначена нова ревизия за данъчен период м. 03.2009 г. със срок за приключване 11.08.2009 г. На 13.05.2009 г. дружеството учредява нова банкова гаранция със срок 13.09.2009 г. и с А. № 902236/18.05.2009 г. ДДС в размер на 102 973.46 лева възстановен.

След подаване на справката-декларация за м. април 2009 г. със ЗВР № 900393/18.05.2009 г. е назначена нова ревизия за данъчен период м.04.2009 г. и срок за приключване 11.08.2009 г., която е обединена с ревизията за м. март 2009 г. На 27.05.2009 г. ищцовото дружество учредява нова банкова гаранция със срок до 27.09.2009 г. и с А. № 902588/30.05.2009 г. декларираният ДДС за м.04.2009г., в размер на 381 728.42лева е възстановен.

След подаване на справката-декларация на 05.06.2009 г. за м. май 2009 г. със ЗВР № 900569/01.07.2009 г. е назначена нова ревизия за данъчен период м. 05.2009 г. и със срок за приключване 02.10.2009 г. Поради изчерпване на лимита по кредитния договор дружеството не е в състояние да представи банкова гаранция и ДДС, в размер на 414 780,17 лв. остава невъзстановен.

На 16.07.2009 г. със ЗВР № 900630 е назначена нова ревизия за данъчните периоди 01.05.2009 г. – 30.06.2009 г. със срок за приключване 02.10.2009 г., която е обединена

с ревизията за м. 05.2009 г. Декларираният ДДС в размер на 356 334,19 лв. остава невъзстановен поради невъзможността на дружеството да представи нова банкова гаранция.

Със ЗВР № 900827/16.09.2009 г., ЗВР № 900965/22.10.2009 г. и ЗВР № 901050/10.11.2009 г. е назначена нова ревизия за данъчните периоди 01.07.2009 г. – 31.10.2009 г. със срок за приключване 16.12.2009 г. Декларираният ДДС остава невъзстановен поради невъзможността на дружеството да представи нова банкова гаранция.

Със ЗВР № 901197/17.12.2009 г. е назначена още една ревизия, обхващаща данъчен период м.11.2009 г. Декларираният ДДС остава невъзстановен поради невъзможността на дружеството да представи нова банкова гаранция.

Със ЗВР № 10000113/25.01.2010 г. е назначена друга ревизия, този път за данъчен период м.12.2009 г. Декларираният ДДС остава невъзстановен поради невъзможността на дружеството да представи нова банкова гаранция.

Със ЗВР № 1300126/21.08.2013 г. е назначена нова ревизия за данъчните периоди 01.12.2008 г. – 28.02.2009 г. Ревизията приключва с РА № 03251400005/18.03.2014 г. който установява задължения по ЗДДС в размер общо на 799 332,01 лв.

Нито едно от ревизионните производства не приключва в първоначално определения срок, тъй като сроковете са удължавани неколккратно както следва:

Със ЗВР № 900392/18.05.2009 г. срокът за приключване на първата ревизия за данъчен период 01.10.2008 г. - 31.01.2009 г. е удължен от 18.05.2009 на 18.06.2009 г. Впоследствие със ЗВР № 900514/18.06.2009 г. и ЗВР № 900733/18.08.2009 г. на два пъти срокът е удължаван до 18.10.2009 г. Със ЗВР № 900706/11.08.2009 г. срокът на данъчната ревизия, обхващаща данъчен период м. 03.2009 г. и първоначален срок за приключване 11.08.2009 г. е удължен до 11.11.2009 г. Назначената ревизия за данъчните периоди 01.05.2009 г. – 30.06.2009 г. със срок за приключване 02.10.2009 г., със ЗВР №900894/02.10.2009 г. и ЗВР № 900955/21.10.2009 г. срокът е удължен до 02.03.2010 г.

След изтичане на сроковете за приключване на ревизионните производства по чл.114, ал.3 ДОПК (в приложимата редакция - ДВ, бр. 108 от 2007 г.) органите на НАП предприемат действия по тяхното спиране на основание чл.34, ал.1, т.2 ДОПК както следва:

Със Заповед № 124/14.10.2009 г. е спряно производството по ревизията за данъчните периоди 01.10.2008 г. – 28.02.2009 г., чийто срок за приключване е 18.10.2009 г. Със Заповед № 133/02.11.2009 г. е спряно производството по ревизията, обхващаща данъчния период м. 03.2009 г., със срок за приключване 11.11.2009 г.

От 01.01.2010 г. [фирма] преставя да извършва стопанска дейност.

Ревизионните производства приключват с ревизионни актове, които установяват данъчни задължения както следва:

- 1.РА № [ЕГН]/12.05.2010 г. - 2 213 586,16 лв.;
- 2.РА №[ЕИК]/20.05.2010 г. -581 955,88 лв.;
- 3.РА №[ЕИК]/17.05.2010 г. -768 811,44 лв.;
- 4.РА №[ЕИК]/10.06.2010 г.-181 577,30 лв.;
- 5.РА №[ЕИК]/04.08.2010г.-218 389,88 лв.;
- 6.РА № 03251100317/13.01.2012 г.-32 415,06 лв.;
- 7.РА № [ЕГН]/18.03.2014 г. - 799 332,01 лв.

Ревизионните актове са обжалвани по административен ред както следва: РА №

[ЕГН]/12.05.2010 г.- с жалба вх.№ 32404/04.06.2010 г., РА №[ЕИК]/20.05.2010 г. - с жалба вх.№ 35076/16.06.2010 г., РА №[ЕИК]/17.05.2010 г. - с жалба вх.№ 39547/01.07.2010 г., РА №[ЕИК]/10.06.2010 г. - с жалба вх.№ 38453/28.06.2010 г., РА № [ЕГН]/04.08.2010 г. - с жалба вх. № 48482/19.08.2010г., РА № 03251000131/01.12.2010 г.- с жалба вх.№ № 76129/16.12.2010 г.

Жалбата срещу първия РА №[ЕИК]/12.05.2010 г. е оставена без движение до отстраняване на нередовностите - уведомление от 08.07.2010 г. Жалбата срещу РА №[ЕИК]/17.05.2010 г. е оставена също без движение – уведомление от 04.08.2010 г. и жалбата срещу РА № [ЕИК]/04.08.2010 г. е оставена без движение – уведомление от 13.09.2010 г.

След отстраняване на нередностите по трите жалби със заповеди №№ 583/27.07.2010 г., 623/19.08.2010 г. и 770/24.09.2010 г. е постановено спиране на производствата по жалбите срещу РА №[ЕИК]/20.05.2010 г., РА[ЕИК]/17.05.2010 г. и РА[ЕИК]/04.08.2010 г. Спирането е обосновано с „констатирана преюдициалност на производството по обжалване на РА № [ЕИК]/12.05.2010 г. спрямо останалите административни производства“.

Заповедите за спиране на производствата са обжалвани пред Административен съд Варна , който се е произнесъл както следва:

С Определение № 1089/07.02.2013 г., постановено по ч.адм.д.№ 556/2013 г., е отменена Заповед № 623/19.08.2010 г., с която е спряно производството по жалбата срещу РА №[ЕИК]/17.05.2010 г. С Определение № 1112/08.02.2013 г. постановено по ч.адм.д.№ 570/2013 г. е отменена Заповед № 770/24.09.2010 г., с която е спряно производството по жалбата срещу РА №[ЕИК]/04.08.2010 г.

След като с Решение № 16559/27.12.2012 г. на Върховния административен съд, постановено по адм.д. № 8485/2011 г. е отменен РА №[ЕИК]/12.05.2010 г., който данъчните органи считат за преюдициален спрямо останалите, дружеството е поискало от директора на дирекция „О.“-В. да възобнови производствата по обжалване на останалите ревизионни актове. Вместо това обаче последвало ново спиране на тези производства. Така със Заповед № 583-1/10 от 02.01.2013 г. на директора на ОДОП-В. е възобновено производството по жалбата на дружеството срещу РА №[ЕИК]/20.05.2010 г. и със Заповед № 583-2/10 от 03.01.2013 г. на същия орган това производство отново е спряно на основание чл.34, ал.2 ДОПК - наличие на данни за извършено престъпление, тъй като на 08.07.2010 г. директорът на ТД на НАП-В. изпратил писмо до Окръжна прокуратура-Р., с което уведомил за наличието на данни за престъпление, отнасящо се до ищцовото дружество. Със Заповед № 623-1/13.02.2013 г. е спряно производството по жалбата на ищеца срещу РА №[ЕИК]/17.05.2010 г. на същото основание - чл. 34, ал.2 ДОПК. Със Заповед № 623/19.08.2010 г. е спряно производството по жалбата срещу РА №[ЕИК]/17.05.2010 г. Със Заповед № 770-1/15.02.2013 г. е спряно производството по жалбата срещу РА № №[ЕИК]/04.08.2010 г.- всичките на едно и също основание – наличие на данни за извършено престъпление. Дружеството подава жалба до Апелативна прокуратура – С.. В получения отговор от прокуратурата от 16.05.2013 г. е заявено, че досъдебното производство по пр.пр. № 3748/2010 г. е образувано на 15.06.2010 г. и че [фирма] не е страна по него. От писмо № 3748/24.08.2015 г. на Софийска градска прокуратура се установява, че производството по това досъдебно производство е прекратено с Постановление от 24.10.2014 г.

Тези заповеди отново са обжалвани пред Административен съд-Варна и са отменени

както следва:

С Определение № 2049/27.03.2013 г. постановено по ч.адм.д. 1025/2013 г. е отменена Заповед № 623-1/13.02.2013 г., с която е спряно производството по жалбата срещу РА №[ЕИК]/17.05.2010 г. С Определение № 2105/28.03.2013 г. по ч.адм.д. № 1024/2013 г. е отменена Заповед № 770-1/15.02.2013 г., с която е спряно производството по жалбата срещу РА № [ЕГН]/04.08.2010 г. С Определение № 948/04.02.2013 г. по ч.адм.д.№ 523/2013 г. жалбата на дружеството срещу заповед за спиране № 583-2/03.01.2013 г. е отхвърлена. Това определение е отменено от Върховния административен съд с Решение № 12505/21.10.2014 г. по адм.д.№ 11870/2013 г. и делото е върнато за ново разглеждане. При новото разглеждане с Определение № 4432/10.11.2014 г. на Административен съд-Варна е отменена Заповед № 583-2/03.01.2013 г. за спиране производството по жалбата срещу РА №[ЕИК]/20.05.2010 г.

С Определение № 3707/18.03.2012 г. по ч.адм.д. № 3359/2013 г. по описа на Върховния административен съд оставя жалбата на директора на „ОДОП“-В. против определението на Административен съд-Варна без разглеждане поради необжалваемост съгласно чл.34, ал.7 ДОПК.

На 19.07.2010 г. и 27.07.2010 г. по искане на ТД на НАП сумите по трите банкови гаранции са преведени от [фирма] по сметката на ТД на НАП-В. за погасяване на задълженията по РА №[ЕИК]/12.05.2010 г. и РА №[ЕИК]/20.05.2010 г.

Директорът на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ТД на НАП-В. се произнася по жалбите срещу ревизионните актове както следва: С Решение № 573/26.07.2010 г., поправено с Решение № 573А/29.07.2010 г. потвърждава РА №[ЕИК]/12.05.2010 г. и оставя жалбата без уважение; С Решение № 596/04.08.2010 г. потвърждава РА №[ЕИК]/10.06.2010 г.; С Решение № 1024/04.02.2011 г. отменя РА № 03251000131/02.12.2010 г. и връща преписката за нова ревизия. Новата ревизия приключва с РА № 03251100317/13.01.2012 г., който е потвърден от директора на дирекция „О.“-В. с Решение № 67/06.04.2012 г.

С РА № [ЕГН]/12.05.2010 г. е отказан ДДС за възстановяване ,общо в размер на 1 020 018.76 лева за периода 01.01.2009г. до 28.02.2009г. ;С РА №[ЕИК]/20.05.2010г. е отказан ДДС за възстановяване ,общо в размер на 484 701, 88лева отнасящ се за периода 01.03.2009г. до 30.04.2009г. ;С РА №[ЕИК]/17.05.2010г. е отказан ДДС за възстановяване ,общо в размер на 771 114.36 лева , за периода 01.05.2009г. до 30.06.2009г. С РА №[ЕИК]/10.06.2010г. е отказан ДДС за възстановяване общо в размер на 6 079.43 лева за периода 01.11.2009г. до 30.11.2009г. С РА № [ЕГН]/04.08.2010г. е отказан ДДС за възстановяване общо в размер на 1 431 717.27лв. за периода 01.12.2009г. до 31.12.2009г. Видно от диспозитива на РА №[ЕИК]/10.06.2010г. и РА № 03251000131801.12.2010г. признатата с тези ревизионни актове сума на ДДС за възстановяване, в размер на 181 577,30 лева с първия РА и съответно -32 415.06лв. с втория РА е била прихваната за задълженията ,установени с РА № [ЕГН]/12.05.2010г.

Варненският административен съд се произнася по жалбите срещу издадените ревизионни актове както следва:

С Решение № 1303/30.05.2011 г. по адм.д. № 2744/2010 г. отменя РА №[ЕИК]/10.06.2010 г. Решението е оставено в сила с Решение № 5377/12.04.2012 г. на Върховния административен съд по адм.д. № 9248/2011 г.

С Решение № 2041/26.07.2012 г., постановено по адм.д.№ 1684/2012 г., АС Варна

отменя РА № 03251100317/13.01.2012 г. Това решение е оставено в сила с Решение № 8308/12.06.2013 г. постановено от Върховния административен съд по адм.д.№ 11500/2012 г.

С Решение № 2439/01.12.2016 г. по адм.д. № 431/2015г. на АС Варна е отменен изцяло РА №[ЕИК]/20.05.2010 г. Това решение е отменено от Върховния административен съд с решение № 10587/22.08.2017г. по адм.д. № 647/2017г. и делото върнато за ново разглеждане. При повторното гледане е постановено Решение № 1254/11.06.2018 по адм.д.№ 2514/2017 г. на АС Варна, с което жалбата е отхвърлена. С Решение № 1689/07.02.2019 г. на Върховния административен съд, постановено по адм.д.№ 9102/2018 г. РА № [ЕИК]/20.05.2010 г. е прогласен за нищожен.

С Решение № 1005 от 28.04.2014 г., постановено по адм.д.№ 2116/2013 г. е отменен РА №[ЕИК]/17.05.2010 г. Решението е оставено в сила с Решение № 6420/02.06.2015 г., постановено от Върховния административен съд по адм.д.№ 8150/2014 г.

РА № [ЕГН]/04.08.2010 г. е отменен първоначално с Решение № 279/13.02.2014г. по адм.д. № 1967/2013г. на АС Варна, като с Решение № 3616/31.03.2015г. постановено от Върховния административен съд по адм. д. № 4891/2014г.е отменено решението и делото върнато за повторно разглеждане от АС Варна. С Решение № 2197/26.10.2015 г., постановено по адм.д. № 1039/2015 г. на АС Варна е отменен РА № [ЕГН]/04.08.2010 г. Това решение е оставено в сила с Решение № 6159/25.05.2016 г. на Върховния административен съд, постановено по адм.д.№ 14303/2015 г.

С Решение № 16559/27.12.2012 г. на Върховния административен съд, постановено по адм.д. № 8485/2011 г. е отменен РА №[ЕИК]/12.05.2010 г.

При обжалването му пред компетентния съд РА № [ЕГН]/18.05.2014г. ,първоначално е потвърден с Решение № 920/27.04.2015г. постановено по адм.д. № 2164/2014г. на АС Варна, като с Решение № 14056/21.12.2015г., постановено по адм.д. № 7372/2015г. решението е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от АС Варна.При повторното разглеждане с Решение № 408/09.03.2017 г., постановено по адм.д.№ 5/2016 г.на АС Варна този ревизионен акт е обявен за нищожен. Решението е оставено в сила с Решение № 11321/27.09.2017 г., постановено от Върховния административен съд по адм.д.№ 4476/2017 г.

На 25.08.2011 г. с нотариална покана „У. Б.“ АС уведомява дружеството, че поради неизпълнение на кредитния договор от 23.02.2009 г. обявява предоставения кредит изцяло за предсрочно изискуем – главница 3 924 581,90 лв, лихви – 289 924,93 лв. и такси – 1 050 лв. Въз основа на Заповед за изпълнение от 17.10.2011 г. на районен съд-Р. по ч.гр.д.№ 8588/2011 г. на 18.10.2011 г. е издаден в полза на [фирма] изпълнителен лист за: 3 909 657,69 лв. просрочена главница, 367 238,69 лв договорна лихва, ведно със законната лихва до окончателното изплащане на сумата, както и 128 757,43 лв. разноси по делото. Въз основа на Заповед за изпълнение от № 5863 17.10.2011 г., постановена от районен съд-Р. по ч.гр.д. № 8591/2011 г. на 18.10.2011 г. е издаден изпълнителен лист в полза на [фирма] за 3 909 675.69лв просрочена главница, договорна лихва за периода 25.012011г.-13.10.2011г. от 367 238.69 лв. ,ведно със законната лихва върху главницата ,считано от 14.10.2011г. до окончателното плащане и 128 757.43лв. –разноси по делото.

По делото е изслушана и приета като доказателство съдебно-счетоводна експертиза (ССЧЕ), неоспорена от страните в преклузивния срок по чл. 200, ал. 3, изр. 2 ГПК, поради което възраженията на ответника срещу изводите на експертизата, заявени за пръв път в депозираните писмени бележки, по аргумент от нормата на чл. 64, ал. 1

ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът не обсъжда. Приети са с протоколно определение от 27.10.2021 г. като писмени доказателства документите, въз основа на които вещото лице е направило фактическите си констатации. (два черни класъора по делото). От ССЧЕ се установява следното:

За финансовата 2005 г. - в ГДД по чл. 92 от ЗКПО на [фирма] са декларирани „Общо приходи” в размер на 21 092 930,01 лв. Финансов резултат след данъчно преобразуване – данъчен финансов резултат (печалба) в размер на 496 251,31 лв. За финансовата 2006 г. в ГДД по чл. 92 от ЗКПО са декларирани „Общо приходи” в размер на 26 622 651,06 лв. Финансов резултат след данъчно преобразуване – данъчен финансов резултат (печалба) в размер на 401 536,83 лв. За финансовата 2007 г. в ГДД по чл. 92 от ЗКПО са декларирани „Общо приходи” в размер на 24 324 418,04 лв. Финансов резултат след данъчно преобразуване – данъчен финансов резултат (печалба) в размер на 446 307,19 лв. За финансовата 2008 г. в ГДД по чл. 92 от ЗКПО са декларирани „Общо приходи” в размер на 22 810 256,91 лв. Финансов резултат след данъчно преобразуване – данъчен финансов резултат (печалба) в размер на 980 939,32 лв. За финансовата 2009 г. в ГДД по чл. 92 от ЗКПО са декларирани „Общо приходи” в размер на 23 009 956,31 лв. Финансов резултат след данъчно преобразуване – данъчен финансов резултат (печалба) в размер на 542 152,82 лв. За финансовата 2010 г. в ГДД по чл. 92 от ЗКПО са декларирани „Общо приходи” в размер на 3 282 441,64 лв. Финансов резултат след данъчно преобразуване – данъчен финансов резултат (загуба) в размер на 160 392,06 лв. За финансовата 2011 г. в ГДД по чл. 92 от ЗКПО са декларирани „Общо приходи” в размер на 17 495,27 лв. Финансов резултат след данъчно преобразуване – данъчен финансов резултат (загуба) в размер на 249 737,80 лв. За финансовата 2012 г. в ГДД по чл. 92 от ЗКПО са декларирани „Общо приходи” в размер на 15 461,00 лв. Финансов резултат след данъчно преобразуване – данъчен финансов резултат (загуба) в размер на 90 741,81 лв.

При съпоставката на отчетените (декларирани) стойности по основни финансови показатели, а именно реализираните приходи и финансов резултат от дейността, е видима следната тенденция:

За период от 5 години (от 2005 г. до 2009 г.), [фирма] е отчетло средногодишно за този период приходи от дейността в размер на хил. лв., в т.ч. приходи от основната дейност (нетни приходи от продажби на стоки) в размер на 23 410 хил. лв. За 2010 г., дружеството е отчетло приходи от дейността, в размер на 3 282 хил. лв., в т.ч. приходи от основната дейност (нетни приходи от продажби на стоки) в размер на 3 258 хил. лв., които представляват 13,9 % от размера на средно-годишните приходи за предходния 5 годишен период (2005 г. до 2009 г.). За 2011г. [фирма] е отчетло приходи от дейността в размер на 17 хил. лв., в т.ч. приходи от основната дейност (нетни приходи от продажби на стоки) в размер на 3 хил. лв., които представляват 0 % от размера на средногодишните приходи за предходния 5 годишен период (2005 г. до 2009 г.) и спрямо приходите за 2010 г. За 2012 г. дружеството е отчетло приходи от дейността в размер на 15 хил. лв., в т.ч. приходи от основната дейност (нетни приходи от продажби на стоки) 0 лв. В този смисъл, основната дейност на [фирма] (респ. приходите от нея) през отчетен период 2010 г. е значително съкратена (намалена) спрямо дейността (приходите) в предходния 5 годишен период (2005 г. до 2009 г.) и през следващите отчетни периоди 2011 г. и 2012 г., е окончателно прекратена. Що се касае до отчетения (деклариран) финансов резултат от дейността на [фирма], той е

положителен - счетоводна (данъчна) печалба за годишните отчетни периоди 2005 г. до 2009 г. и отрицателен - счетоводна (данъчна) загуба за годишните отчетни периоди 2010 г. до 2012 г.

За периода от м.01.2009 г. до м.12.2009 г. вкл. Справките – декларации (СД по ЗДДС) на [фирма] са приключени с резултат ДДС за възстановяване общо в размер на 4 011 829,79 лв.

По договор за поемане на кредитни ангажименти по линия за револвиращ кредит № 257/23.02.2009 г., сключен между Кредитор [фирма] и Кредитополучател [фирма] краен срок за усвояване е 22.02.2011 г., а краен срок за издължаване (погасяване) на главницата - 23.02.2011 г. Викас” Е. има остатък за погасяване на предходни (стари) кредити по Договори за кредит № 114/15.03.2000г. и RC-116/14.04.2008г., в размер на 1 492 000,00 лв. През периода от 01.01.2009 г. до 31.12.2009 г. дружеството е отчело усвоени по кредитите парични средства, в размер на 10 897 000,00 лв., в т.ч. 5 401 000,00 лв. по старите кредити и 5 496 000,00 лв. по Договор за поемане на кредитни ангажименти по линия за револвиращ кредит № 257/23.02.2009г. (нов кредит). През периода от 01.01.2009 г. до 31.12.20 09 г., дружеството е отчело погасени по кредитите парични средства, в размер на 10 348 000,00 лв., в т.ч. 6 893 000,00 лв. по старите кредити и 3 455 000, 00 лв. по новия кредит. Дружеството има остатък за погасяване на новия кредит по Договор за поемане на кредитни ангажименти по линия за револвиращ кредит № 257/23.02.2009 г., в размер на 2 041 000,00 лв. През периода от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г. дружеството е отчело усвоени по новия кредит парични средства, в размер на 2 945 151,38 лв. (в т.ч. 1 479 675,69 лв. усвоени за Банкови гаранции) и е отчело погасени по кредита парични средства, в размер на 1 076 475,69 лв. [фирма] има остатък за погасяване на новия кредит по Договор за поемане на кредитни ангажименти по линия за револвиращ кредит № 257/23.02.2009 г., в размер на 3 909 675,69 лв. В състава на това салдо (неиздължение на [фирма] по договора) са усвоени парични средства в размер на 1 479 675,69 лв., за погасяване на банкови гаранции и 2 430 000,00 лв., за погасяване на задължения към кредитори/доставчици. В Извлечение от счетоводни книги на [фирма] за Клиент [фирма], по Договора за банков кредит № 257/23.02.2009 г., се сочи изцяло изискуем размер (дължимо салдо) по компоненти на дълга: главница 3 909 675,69 лв. и лихви от 25.01.2011 г. до 13.10.2011 г. 36 7238,69 лв., в т.ч. лихва по договорен лихвен % 243 052,36 лв., лихва върху просрочена главница 67 278,88 лв., наказателна лихва при просрочие 56 907,44 лв. Лихвите са платени на 26.02.2013 г.

[фирма] има остатък за погасяване на предходни (стари) кредити по Договори за кредит № 114/15.03.2000 г. и RC-116/14.04.2008 г., в размер на 12 000,00 щ.д. През периода от 01.01.2009 г. до 31.12.2009 г. дружеството е отчело усвоени по кредитите парични средства, в размер на 91 000,00 щ.д., в т.ч. 75 000,00 щ.д. по старите кредити и 16 000,00 щ.д. по Договор за поемане на кредитни ангажименти по линия за револвиращ кредит № 257/23.02.2009 г. (нов кредит). През същия период дружеството е отчело погасени по кредитите парични средства, в размер на 92 000,00 щ.д., в т.ч. 87 000,00 щ.д. по старите кредити и 5 000,00 щ.д. по новия кредит. [фирма] има остатък за погасяване на новия кредит по Договор за поемане на кредитни ангажименти по линия за револвиращ кредит № 257/23.02.2009 г., в размер на 11 000,00 щ.д. За периода от 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г. и към 31.12.2010 г. салдото е 11 000 щ.д.

[фирма] има остатък за погасяване на предходни (стари) кредити по Договори за кредит № 114/15.03.2000 г. и RC-116/14.04.2008 г. в размер на 0,00 евро. През периода

от 01.01.2009 г. до 31.12.2009 г. дружеството е отчело усвоени по кредита по Договора за поемане на кредитни ангажименти по линия за револвиращ кредит № 257/23.02.2009 г. парични средства, в размер на 330 100,00 евро. През същия период дружеството е отчело погасени по кредита парични средства, в размер на 330 100,00 евро.

[фирма], е усвоило парични средства по кредита, в периода от м.05.2009 г. до м. 02.2011 г., общо в размер на 8 441 151,38 лв., в т.ч. в 2009 г. – 5 496 000,00 лв. и 2010 г. – 2 945 151,38 лв. Погасяване на парични средства (главница) по кредита, в периода от м.05.2009 г. до м.02.2011 г. общо в размер на 4 531 475,69 лв., в т.ч. в 2009 г.- 3 455 000,00 лв. и 2010 г. – 1 076 475,69 лв. Салдото (остатък) по кредита към 31.12.2010 г., респективно към 23.02.2011 г., е в размер на 3 909 675,69 лв. В този период са направени разходи за лихви за редовна главница в размер на 227 962,38 лв., такси за управление на кредит в размер на 16 252,15 лв. и наказателни лихви в размер на 217,26 лв. В периода от м.08.2010 г. (последното усвояване на средства по кредита е на 02.08.2010 г., а последното погасяване на главница по кредита е на 26.07.2010 г.) до м.02.2013 г. по кредита със салдо (остатък) в размер на 3 909 675,69 лв. няма движение. Следват периодични и частични погасявания на главницата (остатък) по кредита в периода 2013 г. до 2017 г., общо в размер на 2 528 629,10 лв., в т.ч. 2013 г. – 927 854,13 лв., 2014 г. – 498 911,63 лв., 2015 г. – 832 232,35 лв., 2016 г. (без транзакции), 2017 г. – 269 630,74 лв., с които салдото (остатък) по кредита към 31.12.2010 г., респ. към 23.02.2011 г., в размер на 3 909 675,69 лв., е сведено до 1 381 046,59 лв. (последно погасяване на главница по кредита на дата 07.08.2017 г.) салдо към 31.12.2017 г. . В този период са направени разходи за лихви за редовна главница в размер на 243 052,36 лв., лихви за просрочена главница, в размер на 67 278,88 лв., законова лихва (за забава) в размер на 552 554,47 лв., наказателни лихви в размер на 56 907,44 лв., съдебни спорове 283 821, 04 лв. и други разходи за кредит в размер на 466,32 лв.

В периода от м.09.2009г. до м. 02.2011г. дружеството е усвоило парични средства по кредита общо в размер на 16 000,00 щ.д., в т.ч. в 2009 г. – 16 000,00 щ.д. и 2010 г. – 0,00 щ.д. Погасяване на парични средства (главница) по кредита, в периода от м.05. 2009 г. до м.02.2011 г., общо в размер на 5 000,00 щ.д., в т.ч. в 2009 г. – 5 000, 00 щ.д. и 2010 г. – 0,00 щ.д. Салдото (остатък) по кредита към 31.12.2010 г., респективно към 23.02. 2011 г. е в размер на 11 000,00 щ.д. В този период са направени разходи за лихви за редовна главница в размер на 641,60 щ.д., такси за управление на кредит в размер на 0,00 щ.д. и наказателни лихви в размер на 0,61 щ.д. В периода от м.10.2009 г. (последното усвояване на средства по кредита е на 27.10.2009 г., а погасяването на главница по кредита е на 04.09.2009 г.) до м.02.2013 г. по кредита със салдо (остатък) в размер на 11 000,00 щ.д. няма движение. Следва погасяване на салдото (остатък) от главницата по кредита с транзакция на 26.02.2013 г. в размер на 11 000 щ.д. (16 663,90 лв.), въз основа на която, салдото по партидата на кредита в щ.д. се занулява. В този период са направени разходи за лихви за редовна главница в размер на 479,50 щ.д. (729,39 лв.), лихви за просрочена главница в размер на 159, 99 щ.д. (242,37 лв.), законова лихва в размер на 1587,43 щ.д. (2404,80 лв.), наказателни лихви в размер на 160,11 щ.д. (242,55 лв.). От детайлната информация за транзакции по усвояване и погасяване на кредит, лихви, такси за управление на кредит и др. транзакции, по данни от Извлечения от банковата с/ка на [фирма] евро, се установява: Усвояване на парични средства по кредита, в периода от м.05.2009 г. до м. 02.2011 г., общо в размер

на 333 100,00 евро, в т.ч. в 2009 г. – 330 100,00 евро и 2010 г. – 3 000,00 евро. Погасяване на парични средства (главница) по кредита в периода от м. 05.2009 г. до м.02.2011 г., общо в размер на 333 100,00 евро, в т.ч. в 2009 г. – 330 100,00 евро и 2010 г. – 3 000,00 щ.д. Последното усвояване на средства и погасяване на главница по кредита е от дата 24.02.2010 г. Салдото (остатък) по кредита към 31.12.2010 г., респ. към 23.02.2011 г. е в размер на 0,00 евро. В периода са направени разходи за лихви за редовна главница в размер на 3 847,25 евро (7 524,57 лв.). Такси управление и наказателни лихви 0,00 евро.

По изпълнително дело № 20118310401456 на частен съдебен изпълнител М. Македонска е погасена към взыскателя [фирма] сума, в общ размер 3 643 873,81 лв., от които 1 646 187,45 лв., преведени от ЧСИ и 1 997 686,36 лв. внесена при взыскателя [фирма], за местни данъци и такси към [община] и [община] – 3 418,78 лв. и т. 26 от ТТРЗЧСИ – 212 028,65 лв. с ДДС.

Не се установяват счетоводни данни за задължения към банкови институции за наказателни лихви, санкциониращи такси и неустойки, които да се отнасят до нередовно обслужване на кредити преди 18.02.2009 г.

За 2009 г. оборотът по кредита на с/ката (възникване на нови задължения), е в размер на 27 534 977,66 лв. Оборотът по дебита на с/ката (погасяване на задължения), е в размер на 27 274 575,21 лв. Крайното салдо е кредитно, в размер на 313 507,76 лв. и се отнася до неиздължения по фактури на доставчици, които са с произход от текущия отчетен период. Сметка 453 „Разчети по ДДС” (подс/ка 453/8 „ДДС за възстановяване”) е с начално дебитно салдо (ДДС за възстановяване) в размер на 1 668 140,34 лв. Оборотът по дебита на с/ката е в размер на 4 011 829,79 лв. Оборотът по кредита на с/ката е в размер на 3 735 157,02 лв. Крайното салдо е дебитно (ДДС за възстановяване) в размер на 1 944 813,11 лв., към 31.12. 2009 г. С/ка 453 „Разчети по ДДС” (подс/ка 453/9 „ДДС за внасяне”) е с начално кредитно салдо (ДДС за внасяне) в размер на 0,00 лв. Оборотът по дебита на с/ката е 0,00 лв. Оборотът по кредита на с/ката е 0,00 лв. Крайното салдо е кредитно (ДДС за внасяне) в размер на 0,00 лв., към 31.12.2009 г. За 2010 г., разчетна с/ка 401 „Доставчици” е с Начално кредитно салдо (задължения по фактури на доставчици) в размер на 313 507,76 лв. Оборотът по кредита на с/ката (възникване на нови задължения), е в размер на 3 762 776,97 лв. Оборотът по дебита на с/ката (погасяване на задължения), е в размер на 3 662 741,88 лв. Крайното салдо е кредитно в размер на 213 472,67 лв. и се отнася до неиздължения по фактури на доставчици, които са с произход от текущия отчетен период. Към 31.01.2011 г. задълженията към доставчици са в размер на 213 681,82 лв., към 23.02.2011 г. в размер на 214 896,32 лв. и към 28.02.2011 г. в размер на 214 715,29 лв.

По кредита в лева (преди датата на падежа) са платени: лихви за редовна главница в размер на 227 962,38 лв., такси за управление на кредит в размер на 16 252,15 лв. и наказателни лихви в размер на 217,26 лв. Платени (след датата на падежа 23.02.2011г.) са: лихви за редовна главница, в размер на 243 052,36 лв., лихви за просрочена главница в размер на 67 278,88 лв., законова лихва (за забава) в размер на 552 554,47 лв., наказателни лихви в размер на 56 907,44 лв., съдебни спорове 283 821,04 лв. и други разходи за кредит в размер на 466,32 лв.

По кредита в щатски долари (преди датата на падежа) са платени: лихви за редовна главница в размер на 641,60 щ.д., такси за управление на кредит 0,00 щ.д. и наказателни лихви в размер на 0,61 щ.д. Платени (след датата на падежа 23.02.2011 г.) са: разходи за лихви за редовна главница в размер на 479,50 щ.д. (729,39 лв.), лихви за

просрочена главница в размер на 159,99 щ.д. (242,37 лв.), законова лихва в размер на 1 587,43 щ.д. (2 404,80 лв.), наказателни лихви в размер на 160,11 щ.д. (242,55 лв.).

По кредита в евро (преди датата на падежа) са платени: лихви за редовна главница в размер на 3 847,25 евро (7 524,57 лв.), такси и наказателни лихви в размер на 0,00 евро.

На ЧСИ М. Македонска са платени такси по т. 26 от ТТРЗЧСИ – 212 028,65 лв. с ДДС.

Вещото лице дава заключение че „Възможно е било да бъде погасено задължението по кредита към [фирма], в размер на 3 909 675,69 лв. по договора за банков кредит към датата на падежа 23.02.2011 г., в случай, че към тази дата изцяло е бил възстановен декларираният ДДС по СД за периода от 01.01.2009 г. до 31.12. 2009 г., който е в размер на 4 011 829,79 лв. [фирма] е било с нормално протичаща основна дейност до 2009 г. вкл. През 2010 г., дейността е значително съкратена (намалена) и през 2011 г. е окончателно прекратена, каквато остава и в следващи години. Било е възможно [фирма] да възстанови значителна част от дължимата към банката сума и да продължи стопанската си дейност, в резултат на отмяната на трите РА - №№[ЕИК]/10.06.2010 г., [ЕГН]/12.05.2010 г. и 03251100317/13.01.2012 г.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Исковата молба е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес и съдържаща предписаните законови реквизити. Правилно е посочен ответникът, тъй като съгласно чл. 19, ал. 1 и ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите НАП отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

Разгледан по същество искът е основателен.

Съгласно чл.1, ал. 1 ЗОДОВ правото на обезщетение възниква, когато са претърпени вреди от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органи или длъжностни лица на държавата или общината при или по повод изпълнение на административна дейност. Деликтната отговорност по ЗОДОВ се отличава от общата деликтна отговорност досежно деликвента, както и досежно спецификата на причинната връзка – вредите трябва да са причинени при или по повод упражняването на административна дейност. Относно вината, противоправността и вредите не е налице отклонение от общия състав на деликтната отговорност. В конкретния случай се касае за вреди, причинени в следствие на административна дейност, изпълнявана от държавен орган. Основателността на иска предполага предварителното установяване на точно определени от законодателя кумулативно налични предпоставки: незаконосъобразен административен акт или незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината; този акт да е отменен по съответен ред; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В процесния случай и четирите предпоставки са доказани.

Исковата претенция се основава както на незаконосъобразни актове, отменени от съда, така и на незаконосъобразни действия на данъчната администрация.

От доказателствата по делото се установява, че през 2009 г. са издадени общо единадесет заповеди за възлагане на ревизии, с които са извършени 6 данъчни ревизии на дружеството, които обхващат всички месеци на 2009 г. Допълнително със ЗВР № 1300126/21.08.2013 г. е възложена още една ревизия за данъчните периоди 01.12.2008 г. - 28.02.2009 г.

Ревизионните производства приключват с издаването на следните ревизионни актове: РА № [ЕГН]/12.05.2010 г., РА №[ЕИК]/17.05.2010 г., РА №[ЕИК]/20.05.2010 г., РА №[ЕИК]/10.06.2010 г., РА №[ЕИК]/04.08.2010 г., РА № 03251100317/13.01.2012 г., и РА № [ЕГН]/18.03.2014 г.

Всичките издадени РА са отменени с влезли в сила решения на Върховния административен съд.

През исковия период са издадени заповеди №№ 623/19.08.2010 г. и 770/24.09.2010 г., с които е постановено спиране на производствата по жалбите срещу РА №[ЕИК]/20.05.2010 г., РА[ЕИК]/17.05.2010 г. и РА[ЕИК]/04.08.2010 г. Спирането е обосновано с „констатирана преюдициалност на производството по обжалване на РА № [ЕИК]/12.05.2010 г. спрямо останалите административни производства“. С Определение № 1089/07.02.2013 г., постановено по ч.адм.д.№ 556/2013 г. на АС Варна е отменена Заповед № 623/19.08.2010 г., с която е спряно производството по жалбата срещу РА №[ЕИК]/17.05.2010 г. и преписката е върната на директора на О. В. за продължаване на административното производство по обжалването на РА.

С Определение № 1112/08.02.2013 г. постановено по ч.адм.д.№ 570/2013 г. на АС Варна е отменена Заповед № 770/24.09.2010 г. на директора на Дирекция „О.“В./Д“ОДОП“ В./ , с която е спряно производството по жалбата срещу РА № [ЕГН]/04.08.2010 г. и преписката е върната на Дирекция“ОДОП“ В. за продължаване на производството по чл.152 от ДОПК. Постановеното определение на АС Варна по арг. от чл.34,ал.7 ДОПК е окончателно и не подлежи на обжалване. Определението на АС Варна е обжалвано пред Върховния административен съд ,който с Определение № 3707 от 18.03.2013г. по адм.д. № 3359/2013г. е оставил без разглеждане частната жалба на директора на Дирекция „ОДОП“ В. и е прекратил производството. След обжалване от директора на Дирекция „ОДОП“В. определението на тричленния състав на ВАС е оставено в сила с определение № 6991/22.05.2013г. по адм.д. № 6510/2013г. на Петчленен състав на Върховния административен съд.

С оглед горното съдът намира, че е налице първата от двете визирани в исковата молба основания - отменени незаконосъобразни административни актове.

По отношение на сочените от ищеца незаконосъобразни действия съдът намира следното:

Чл.6, ал.1 ДОПК прогласява, че участниците в производствата и техните представители са длъжни да упражняват процесуалните си права добросъвестно и съобразно добрите нрави, а ал. 3 постановява, че органите по приходите и публичните изпълнители са длъжни да осигурят на участниците в производствата възможност да упражнят процесуалните си права и правото си на защита. Множество действия обаче на данъчната администрация са извършени в нарушение на горепосочените принципи на данъчното производство. Така данъчните ревизии са били удължавани, някои от тях по три пъти. След като е достигнат максимално допустимия 8-месечен срок за

приключване на ревизионното производство е последвало спиране на първите две ревизии. Жалбите срещу ревизионните актове са оставени без движение с мотив, че в документите има думи на чужд език без да е представен легализиран превод, като не се сочи за кои документи става дума. Тези документи обаче са ЧМР, които са стандартни за целия ЕС, същите ЧМР са ползвани от ревизиращите органи без придружен превод на чуждите думи в тях в хода на всички ревизионни производства. Съдът намира че ,посочените действия на данъчната администрация са целяли единствено да бъде забавено производството по обжалване и евентуално отмяна на ревизионните актове. По същата причина са и издадените заповеди за спиране на производствата по обжалване на РА, с мотив, че е налице преюдициалност на резултатът от обжалването на РА по първата ревизия. Безспорно се установи по делото, че всички издадени от директора на Дирекция О.-В. /Дирекция „ОДОП“ В./ и в производството по чл.152 и сл. от ДОПК заповеди за спиране по чл.34,ал.2 ДОПК са отменени от съда като незаконосъобразни, постановени без основание. След като заповедите за спиране на трите производства са отменени с три определения на Варненския административен съд, постановени по реда на чл.34, ал.5 ДОПК, последвалите действия на данъчната администрация противоречат на всякаква правна и житейска логика – въпреки че чл.34, ал. 7 ДОПК изрично повелява, че определението на съда е окончателно, е предприето обжалване на необжалваемото Определение № 1112/08.02.2013 г. на АС-Варна пред тричленен, а след това и пред петчленен състав на ВАС. Тези действия сочат на злоумишленост и целят единствено да се забави и да не се даде ход обжалването на ревизионните актове и да се възпрепятства по всякакъв начин възстановяването на дейността на дружеството.

След като с Решение № 16559/27.12.2012 г. на ВАС, постановено по адм.д. № 8485/2011 г. е отменен РА №[ЕИК]/12.05.2010 г., който данъчните органи считат за преюдициален спрямо останалите ревизионни производства, вместо да се даде ход на обжалването на РА данъчните органи предприемат нови действия, целящи единствено забавянето на тази процедура. Със Заповеди № 583-2/10 от 03.01.2013 г.1 623-1/13.02.2013 г. и 770-1/15.02.2013 г. производствата отново са спрени, този път на основание чл.34, ал.2 ДОПК - наличие на данни за извършено престъпление, тъй като на 08.07.2010 г. /т.е. три години преди издаването на тази заповед/ директорът на ТД на НАП-В. бил изпратил писмо до Окръжна прокуратура-Р., с което уведомил да наличието на данни за престъпление, отнасящо се до ищцовото дружество. Това основание за спиране се оказва несъществуващо, тъй като видно от писмото от прокуратурата нито [фирма], нито негови представители, са страна по досъдебното производство. Това обстоятелство е взето предвид от Административен съд-Варна, който с Определения №№ 2049/27.03.2013 г., 2105/28.03.2013 г. и 4432/10.11.2014 г. отменя заповедите за спиране.

Особено показателни са следващите действия на данъчната администрация.

За данъчните периоди 01 октомври 2008 г. – 28.02.2009 г. е издаден РА № [ЕГН]/12.05.2010 г., който е отменен с влязло в сила решение № 16559/27.12.2012 г. на ВАС. Съгласно чл.133, ал.1 ДОПК и чл.177, ал.2 АПК, във вр. §2 от ДЗ на ДОПК данъчната администрация не може да пререшава въпроси за съществуването на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски решени с влязло в сила съдебно решение. Въпреки наличието на влязло в сила решение на съда, с което е отменен издадения за посочените данъчни периоди РА и законовата забрана за пререшаване, със ЗВР № 1300126/21.08.2013 г. за данъчните периоди 01.12.2008 г. -

28.02.2009 г. /обхванати от отменения РА № [ЕГН]/12.05.2010 г./ е назначена нова ревизия. Издадения въз основа на тази ревизия РА № 03251400005/18.03.2014 г. е прогласен за нищожен с Решение № 11321/27.09.2017 г. на Върховния административен съд, но въпреки това е послужил като пречка за възстановяване на ДДС за обхванатите от него данъчни периоди.

Съдът намира че всички тези действия на данъчната администрация са злоупотрепени и сочат на груба небрежност. Единствената цел е била да се възпрепятства възможността дружеството да може да осъществи в разумни срокове обжалването на ревизионните актове и след евентуалната им отмяна да възстанови декларирания ДДС и продължи стопанска дейност.

Горепосочените действия на данъчната администрация грубо нарушават правото на защита на дружеството. Използвайки привидно законоустановени способи ответникът всячески е възпрепятствал процесите както по издаване на ревизионни актове, така и по тяхното обжалване. Достигнало се е до злоупотреба с права /обжалване на необжалваеми актове, възлагане на нови ревизии за данъчни периоди, за които има влязло в сила съдебно решение/, което в крайна сметка, в резултат на всички действия на данъчната администрация, е довело до нарушение на изискванията на чл.6, ал.1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи – всяко лице има право на справедливо и публично гледане на неговото дело в разумен срок.

По отношение на претендираните имуществени вреди, причинната връзка и размерът на вредите съдът намира следното: Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл. 4 ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат.

Съгласно чл.92, ал.8 ЗДДС когато е започнала ревизия на лицето, срокът за възстановяване на данъка е срокът за издаване на ревизионния акт, освен в случаите, когато лицето предостави обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция със срок на действие не по-кратък от 6 месеца. Видно от представените доказателства дружеството е с оборот в голям обем и за нормалното протичане на дейността му от особено важно значение е бързото възстановяване на ДДС. С оглед на това ищецът е предоговорил съществуващата кредитна линия с „У. Б.“, като са предвидени 2 000 000 лв. за банкови гаранции пред НАП, за да може да осъществи възстановяването на ДДС и продължи нормалната си търговска дейност. Видно от заключението на вещото лице през 2009 г. [фирма] е представило пред НАП банкови гаранции общо в размер на 1 479 675,69 лв. Тези банкови гаранции позволяват на дружеството да възстанови ДДС за месеците януари, февруари, март и април 2009 г. и да продължи да функционира нормално. След тези месеци лимитът на кредита за банкови гаранции е изчерпан, дружеството не може повече да възстановява ДДС по силата на чл.92, ал.8 ЗДДС, тъй като за всеки месец на 2009 г. има образувано отделно ревизионно производство. По тази причина от 01.01.2010 г. [фирма] преустановява своята дейност. Предоговарянето на срока на банковите гаранции от 12.04.2010 г. не води до очаквания резултат, тъй като въз основа на три писма от НАП от м. юли 2010 г. банката е превела по сметките на НАП сумите по усвояване на банковите гаранции в размер общо на 1 332 773,46 лв. В резултат на преустановената стопанска дейност дружеството не е в състояние да изплати задълженията си по кредитния договор, поради което в полза на [фирма] е

издаден изпълнителен лист за сумата в размер на 4 785 394,41 лв. Въз основа на този изпълнителен лист е образувано изп.д. № 20118310401546 на ЧСИ М. Македонска. Съгласно заключението на вещото лице по това изпълнително дело са събрани от [фирма] общо 3 944 748,26 лв. Част от тези погашения, в общ размер на 1 173 066,80 лв. са за лихви и такси: наказателни лихви - 56 907,44 лв.; лихви за просрочена главница - 67 278,88 лв.; законна лихва за забава по кредита – 552 554,47 лв.; такси по съдебни спорове – 283 821,04 лв.; други разходи по кредита – 466,32 лв. и такси ЧСИ - 212 028,65 лв.

Видно от заключението на вещото лице към 28.02.2011 г. задълженията на дружеството към банката са в размер на 3 925 876,05 лв., а невъзстановеният в срок ДДС възлиза на 4 011 829,79 лв. От заключението на вещото лице се установява също така, че „възможно е било да бъде погасено задължението по кредита към [фирма], в размер на 3 909 675,69 лв. по договора за банков кредит към датата на падежа 23.02.2011 г., в случай, че към тази дата изцяло е бил възстановен декларираният ДДС по СД за периода от 01.01.2009 г. до 31.12. 2009 г., който е в размер на 4 011 829,79 лв.“. Следователно ищецът би могъл да върне банковия кредит и да продължи стопанската си дейност ако иницирираните ревизионни производства приключват в разумните законоустановени срокове. Това обаче не се случва поради незаконосъобразните актове и действия на данъчната администрация. Съдът намира, че ответната страна по всякакъв начин е възпрепятствала приключването на ревизионните производства в разумни срокове следствие на: многократното удължаване сроковете за приключване на ревизиите, многократното спиране както на ревизионните производства, така и на производствата по обжалване на ревизионните актове, издаването на нищожни ревизионни актове в противоречие с повелителни норми на закона, злоупотреба с права - обжалване на необжалваеми съдебни актове и възлагането на ревизии за данъчни периоди, за които има влязло в сила съдебно решение. С тези действия данъчната администрация е нарушила принципа на правна сигурност и предвидимост. Съгласно практиката на СЕС принципът на правна сигурност изисква правилата на правото да бъдат ясни, точни и предвидими по отношение на тяхното действие особено, когато могат да имат неблагоприятни последици върху физически или юридически лица. Съдът намира, че тези вреди са в пряка и непосредствена връзка с разгледаните по-горе незаконосъобразни актове и действия на ответника, довели до невъзможността дружеството да изплати кредита към датата на падежа - 23.02.2011 г. Ако посочените по-горе принципи бяха спазвани от ответника ищцовото дружество е могло да покрие задълженията си по кредита и нямаше да заплати цитираните по-горе лихви, такси и разноски.

Тези именно такси, лихви и разноски в общ размер на 1 173 056,80 лв. представляват причинена на ищеца имуществена вреда, която подлежи на обезщетяване.

Поради това и предявеният главен иск, като основателен и доказан, следва да бъде уважен за целия претендиран размер.

Основателността на главния иск обуславя основателността и на акцесорната претенция на ищеца за присъждане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 1 173 056,80 лева, считано от датата на предявяване на иска в съда (19.11.2020 г.) до окончателното изплащане на задължението.

Неоснователно е възражението на ответника за изтекла давност. Като основание се сочи, че три ревизионни акта - №№[ЕИК]/10.06.2010 г.,[ЕИК]/12.05.2010 г. и

03251100317/13.01.2012 г са отменени с влезли в сила съдебни решения съответно на 12.04.2012 г., 27.12.2012 г. и 13.01.2012 г. Тези три РА не следва да се разглеждат отделно от останалите актове и действия на данъчната администрация. Всички незаконосъобразни актове и действия следва да се разглеждат в тяхната цялост като съвкупност, тъй като всяко едно допринася за настъпването на вредоносния резултат. Следователно давността започва от отмяната на последния незаконосъобразен акт - 07.02.2019 г., когато е постановено Решение № 1689 на ВАС по адм.д.№ 9102/2018 г. От тази дата давностният срок не е изтекъл, поради което възражението е неоснователно.

Неоснователен е и доводът на ответника, че дружеството не е било принудено да сключи нов кредитен договор. Ищцовата претенция не се основава на това дружеството да е било принудено да сключи договор за нов кредит, а на довеждането му до невъзможност да го изплати и да понесе съответните санкции за това.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК съдът следва да се произнесе по претенцията на страните за присъждане на разноски. Ответникът не е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението по чл. 81 ГПК, а единствено го лишава от правото да иска изменение на решението в частта на разноските.

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, предвид уважаване на предявения иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноски - в общ размер на 1 575 лв, в т.ч. 25,00 лева - заплатена държавна такса и 1550 лева за възнаграждение на вещо лице по СИЕ.

Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно по аргумент за противното на чл. 10, ал. 2 ал.4 ЗОДОВ, установяващи дължимост на разноски в производството и присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника в хипотезите на изцяло или частично отхвърляне на иска, какъвто не е процесният случай. Предвид константната практика на ВКС при отхвърляне на претенцията за разноски не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 20 състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите – С., [улица], да заплати на [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, обезщетение за причинени имуществени вреди, в размер на 1 173 056,80/един милион сто седемдесет и три хиляди петдесет и шест лева и осемдесет стотинки/лева, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата 1 173 056,80 лева, считано от датата на подаване на исковата молба /19.11.2020 г./ до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите – С., [улица], да заплати на [фирма],[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1 разноски по делото, в размер на 1 575 /хиляда петстотин седемдесет и пет/лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: